

Și totuși te-am iubit...

Ileana

În temnița cu geamurile oarbe
pustiul îmi așterne pat în noapte
pe care nudă, inima se așază
în timp ce șoapte în minciuni valsează.

Seducătoare măști zâmbesc confuz,
se înalță muzica tăcerii în auz,
peste singurătatea nopții dau năvală
doruri în haină deasă de povară.

Flăcări se sting pe aripi de săruturi,
noptile îngheață peste așternuturi,
minciunile au zugrăvit în gri
pereții cei fragili ai inimii.

Creștează timpul amintiri și doruri
în anotimpul acesta al uitării,
nestinse doruri încă-și plâng timid
ascunse în vatra pieptului, un vis.

Și totuși, te-am iubit temniță închisă,
chiar dacă-n ziduri iarna stătea prinsă,
chiar dacă nopților înlănțuite
le-ai pus cămăși cu vise zdrențuite...

21.01.2020